

105 185
105 186

16.9.

NPU - Generální ředitelství

Došlo: 3.10.2013 11:20

Č. j.: NPU-310/74084/2013

Listů: 1 Příloh: 9

01000320019

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkr.cz

Dagmar Steinmarová, Prádova 2056/26, 182 00 Praha
Pavel Tulak, Kavánova 400, 512 51 Lomnice nad Popelkou
František Tulak, Kavánova 400, 512 51 Lomnice nad Popelkou
Město Lomnice nad Popelkou, Husovo náměstí 6, 512 51 Lomnice nad Popelkou

Váš dopis značky

Naše značka
MK 38878/2013 OPP

Vyřizuje/linka
Mgr. Alena Pavlůsková / 435

V Praze dne: 21. 8. 2013

Věc: Řízení o prohlášení vily č.p. 400 v Lomnici nad Popelkou za kulturní památku - rozhodnutí

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí Ministerstva kultury sp. zn. MK-S 7135/2009 OPP, č. j. MK 38878/2013 OPP ve výše uvedené věci.

Mgr. Petra Ulbrichová

vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Ministerstvo kultury
odbor památkové péče
Maltézské náměstí 1
118 01 Praha 1 - Malá Strana
IČO: 00053671

Příloha: Rozhodnutí Ministerstva kultury sp. zn. MK-S 7135/2009 OPP, č. j. MK 38878/2013 OPP ze dne 21. 8. 2013.

Stejnopis rozhodnutí:

Národní památkový ústav, ústřední pracoviště

Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Ústí nad Labem

Městský úřad Semily, Odbor školství, kultury a vnějších vztahů

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu

Katastrální úřad pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Semily

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci: 16.9.2013

V Praze dne 21. 8. 2013

Č. j. MK 38878/2013 OPP

za správnost: Pauliusova

Sp. zn. MK-S 7135/2009 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče **prohlašuje** podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, oba ve znění pozdějších předpisů, vilu č.p. 400 v Lomnici nad Popelkou, včetně st.p.č. 44, 1922, 1923 a 2419 a p.p.č. 867/2, vše k.ú. Lomnice nad Popelkou, původní oplocení vily s bránou na p.p.č. 867/2, k.ú. Lomnice nad Popelkou a soubor vnitřního vybavení vily č.p. 400 v Lomnici nad Popelkou, za kulturní památku. Součástí souboru vnitřního vybavení vily je 16 kusů žebrových radiátorů, kryt radiátoru ve schodišťové hale, lustr se skleněnými ověsky, lustr schodišťové haly, 2 umyvadla, umyvadlo s odkládací poličkou, tyčový držák na ručníky, vana, splachovací záchod, výlevka a 2 sporáky.

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, jsou účastníky řízení: Město Lomnice nad Popelkou, Husovo náměstí 6, 512 51 Lomnice nad Popelkou, IČ 00275905, paní Dagmar Steinmarová, nar. 11. 12. 1954, trvalým pobytem Prádova 2056/26, 182 00 Praha, pan Pavel Tulak, nar. 23. 12. 1958, trvalým pobytem Kavánova 400, 512 51 Lomnice nad Popelkou, pan František Tulak, nar. 25. 10. 1956, trvalým pobytem Kavánova 400, 512 51 Lomnice nad Popelkou.

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je zakres umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy a fotografie s doplňujícími údaji o movitých kulturních památkách.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury obdrželo podnět Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Liberci na prohlášení domu č.p. 400 – vily Františka Horáka v Lomnici nad Popelkou, včetně části vnitřního zařízení za kulturní památku. Ministerstvo tento podnět vyhodnotilo a v uvedené věci zahájilo správní řízení.

Projektantem domu byl arch. František Xaver Sander (1871-1932), který je známý především jako autor řady technických vodních staveb z počátku 20. století. Vila byla situována na severní okraj města do tehdy nově vznikající zástavby na nároží Kavánovy a

Jilemnické ulice. Na části parcel, které F. Horák zakoupil v roce 1911 od F. Matouška, původně stály roubené tzv. panské stodoly knížecího rodu Rohanů. Na jejich existenci odkazuje i nápis na severozápadní fasádě vily. Pozdější zástavba, především severně od č.p. 400 výrazně pozměnila okolí vily tím, že zaniklo drobné hospodářské a sportovní zázemí domu (tenisové kurty, dřevník, besídka). Objekt nepravidelného půdorysu má částečně zapuštěný suterén a dvě nadzemní podlaží. Je kryt vysokou stanovou střechou, která je zakončena mohutnou lucernou s ochozem evokující námořní maják. Původní prejzovou krytinu nahradily eternitové šablony. Fasáda se na všech průčelích dochovala v původní podobě. Probarvená vápenná malta se strukturovaným povrchem tvoří základní plochu. Štukové hladké plochy jsou použity na plastických a tektonicky zdůrazněných částech fasády (pilastry, šambrány, římsy, plastická výzdoba). Barevnost fasád je monochromní v přírodním velmi světlém odstínu okru. Dekorace fasád vychází převážně z opakujícího se motivu stylizovaných patrně olivových ratolesti. Nalezneme jej ve štku např. na pilastrech, orámování vstupu jihovýchodní fasády a (v podobě olivovníku) na vlysu s ležícím putti pod balkonem severovýchodního průčelí. V kovovém provedení se uplatňuje na zábradlí balkonů a vstupních dveřích a bráně. Na objektu se dochoval až na jednu výjimku (zazděné okno východního průčelí v 1.NP) kompletní soubor okenních a dveřních výplní. Okna jsou špaletová různého členění se sjednocujícím prvkem příčného dělení v jejich horní třetině opatřená nátěrem zelené barvy z exteriéru a bílým v interiéru.

Hlavní jihovýchodní průčelí domu je děleno do tří os s centrálně umístěným vstupem zaklenutým v nadpraží půlobloukem s výraznou profilací. Dveře jsou dvoukřídlé dřevěné, kazetové s proskleným horním dílem a kovovým zdobným vlysem a oplechováním v dolní části. Okna v 2. NP jsou osazena do ornamentních zaoblených arkýřů. Okenní výplně jsou v 2.NP osazeny skleněnými tabulkami s fazetami. Skleněná mozaika je přes kovovou výztuž uchycena do olověných pásků.

Jižní nároží je v 1.NP zdůrazněno zaoblenou verandou se zimní zahradou (v druhé polovině 20. století byla vyzděna do dnešní podoby), která v 2.NP přechází v terasu. Z jihozápadního průčelí vystupuje rizalit zastřešený nízkou valbovou střechou, před který je představena užší a nižší část s lodžii v přízemí a třemi okenními osami v patře.

Severozápadnímu (dvornímu) průčelí s neurčenými okenními osami dominuje kuchyňský půlkruhový okenní arkýř v patře a v přízemí veranda, skrz kterou bylo přístupné provozní schodiště (pro služebnictvo). V současné době je tento vstup a schodiště hlavním komunikačním tělesem domu. Na fasádě se ve štukovém zrcadle nachází nápis; „ZDE STÁVALY PANSKÉ STODOLY.“. Severovýchodní průčelí (původně hlavní zahradní) reprezentativnější průčelí je tvořeno zdobným předsazeným vstupem (do společenských prostor) ukončeným v úrovni 2. NP balkonem se zdobnou mříží s monogramy: „FH“ (František Horák). Z větší části prosklený vstup otevřený do zahrady má skleněné tabulky s fazetami, které jsou obdobně řešeny jako okna jihovýchodního průčelí. Dále je zde ve štukovém zrcadle nápis; „DOMOVE, DOMOVE, DRAHÝ A JEDINÝ, TYS NÁM NEJDRAŽŠÍ NAD SVĚTA KONČINY.“

Objekt obklopovala současně s návrhem vily komponovaná zahrada. V Současné době se z původního řešení zahrady, mimo plochy narušené výstavbou tří garáží, nic nedochovalo. Zahradu vymezuje oplocení se zděnou omítanou podezdívkou s cihlovým zakončením, na kterou jsou posazeny cihlové sloupky s patrně kamennou hlavicí s pravoúhle probranými rohy. Pole mezi sloupky vyplňuje kovový jednoduchý plot se zdobnou lištou ve spodní části, která svým dekorem koresponduje se zdobnými fasetami oken. Osově na vstup jihovýchodního průčelí je umístěna brána tvořená sdruženými sloupy (polosloupy) provedenými v kombinaci režného a omítaného zdiva. Na kovové bráně se objevuje zdobný motiv olivových ratolestí. Na zdobné kovové liště se nachází torzo původního osvětlovacího tělesa. V jižním nároží oplocení je situováno torzo kašny ve tvaru omítané obdélné převýšené

části, která je prolomena obdélným otvorem orámovaným ustupujícími páskami. Otvor vyplňuje jemná kovová mříž. Původní socha labutě se na kašně nedochovala. Rozvod napájení do kašny a závlah do zahrady byl napojen na studnu, která se dochovala u východního nároží domu. Plot ohraničuje jihovýchodní a část jihozápadní hranice pozemku až k rizalitu. Uzavřený prostor osázený zelení, který se nachází mezi rizalitem a nárožím severozápadního průčelí vymezuje omítaná podezdívka.

Dispozičně nebyl objekt dle dobových zvyklostí striktně rozdělen dle podlaží na denní a noční část. Reprezentativní prostory 1. NP byly přístupné zahradním severovýchodním průčelím a nacházely se za sebou řazené v centrální části domu. Na vstup navazuje bývalý salonek s náročnou štukovou výzdobou s rostlinnými motivy a alegorickými ženskými postavami. Stěny pokrývají zlatené tapety. Při vstupu po pravé straně se nachází iluzivní krb. Ten je tvořen kamenným obdélným rámem, ve kterém se za zdobnou kovanou mříží nachází radiátor. Na tuto část nasedá mírně odstupňovaný nástavec s vpadlým polem, na který navazuje trojúhelně se zužující ve štku provedené jeho zakončení. U skleněných dveří vstupu se dochovaly původní rolety se secesním motivem. Na salonek navazovala schodišťová hala probíhající skrz obě podlaží (v současnosti v úrovni 1. NP provizorně předělena dřevěnou příčkou). Hala je dekorována náročnou secesní výmalbou, která byla v 2. polovině 30. let lokálně opravena podle původních šablon lomnickým malířem Korbelářem. Na halu navazoval předpokoj, na něj tzv. hudební salon s lodžíí a přístupem na terasu. Z haly jihovýchodním směrem byl dále přístupný pánský pokoj s přístupem na terasu a hostinský pokoj, oba byly přístupné i schodištěm navazujícím na vstup jihovýchodního průčelí. Ze severozápadu halu obklopovaly provozní a služební prostory přístupné schodištěm, které navazovalo na vstup severozápadního průčelí. Tyto prostory zahrnovaly z chodby přístupný pokoj pro guvernantku, pokoj služky, toaletu a komoru. Současní uživatelé bytu v 1. nadzemním podlaží dispozici nijak výrazně nezměnili.

V 2.NP na halu západním směrem navazoval předpokoj, ze kterého se vcházelo do dívčího pokoje („ružového salonu“) a ložnice s přístupem na terasu, na kterou navazovala jídelna (hlavní reprezentativní místnost domu), která byla přes podestu komunikačně propojena s kuchyní. Ze severozápadu haly se nacházela předsíň, ze které se vstupovalo do koupelny („lázně“), na toaletu a také do kuchyně. Mezi vedlejším schodištěm a kuchyní byla spíž. Do suterénu bylo situováno provozní (prádelna, žehlárna) a skladovací zázemí domu a byt správce. Zajímavou technickou záležitostí byl výtah nacházející se v šachtě umístěné při chodbě provozní severozápadní části domu, který sloužil především k přepravě prádla apod. Půdní prostor byl v severozápadní části domu zobytněn, sloužil jako letní ložnice.

Dům má z velké části zachován původní rozvod ústředního vytápění včetně litinových radiátorů a ventilů. V objektu je také z většiny dochována původní elektroinstalace včetně Edisonových žárovek s uhlíkovým vláknem a vypínačů (v době dokončení vily napojení rozvodů do sítě nebylo možné, protože Lomnice nad Popelkou byla elektrifikována až po roce 1918). V jídelně a hale jsou zachovány původní secesní lustry. V jídelně je zavěšen mosazný lustr se skleněnými ověsky. Lustr schodišťové haly, rozměrný reprezentativní lustr s neobvyklým řešením stropních žárovek, je dochován v dobrém stavu.

Stěny pokojů byly původně vytapetovány tmavou papírovou tlačenou tapetou (vzorky dochovány v Městském muzeu v Lomnici nad Popelkou), které byly v horní části zakončeny dřevěnou obložkovou římsou. Tapety ve 30. letech nahradila monochromní výmalba a profily římsy byly zmenšeny.

V objektu se unikátně dochoval i soubor sanitárního vybavení domu. V koupelně i na toaletě jsou bílé obklady se zdobnou ukončující lištou s modrobílým vlnkovým dekorem. Na zemi je lité teraco.

Městský úřad Semily, odbor školství, kultury a vnějších vztahů, jako příslušný správní orgán památkové péče, ve svém dopise ze dne 21. 2. 2011, č. j. OŠKV/98/11, vyjádřil s prohlášením předmětné věci za kulturní památku souhlas, a to s následujícím odůvodněním: „*Secesní vila je krom obrazu tvorby architekta F. X. Sandera unikátní zejména svým zcela zachovaným interiérem. Neopakovatelná a mimořádně cenná je zejména původní výmalba, dobové vybavení místností včetně otopného systému, lustrů, toalet a koupelny. Jde o naprostou vzácnost, intaktnost a uchování interiéru zejména v technickém detailu nemá dnes již obdoby, všechny předměty jsou navíc funkční. Nicméně právě v této funkčnosti spatřujeme největší problém kvalitní památkové ochrany vily. Jde o skutečnost, že vila mění původní majitele a je v této chvíli na prodej. Existuje vysoké riziko, že nový majitel bude participovat na výměně památkově jistě unikátního, ale již méně ekonomického a logicky již částečně poškozeného topení, totéž platí o pro potřeby koupelny a toalety apod. ... V neposlední řadě musíme připustit i krajní možnost, že novému vlastníku musíme umožnit dílčí rekonstrukci interiéru, dle hygienických a jiných standardů 21. století, proto počítejme s tím, že vana, WC a možná i některé z umyvadel bude nutno v lepším případě přemístit, v horším případě uložit do depozitáře či předat zdejšímu muzeu, jak se v některých detailech již stalo v roce 2007.*“

K dnešnímu datu, tedy 31. 5. 2013, došlo k jediné změně vlastníka a to v důsledku úmrtí jednoho z účastníků řízení, novým vlastníkem je Město Lomnice nad Popelkou. Případné řešení výměny nefunkčních částí interiéru s tím, že se původní vybavení uloží do depozitáře či muzea se jeví Ministerstvu kultury jako přiměřené.

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, ve svém vyjádření KULK 74569/2009 ze dne 7. 12. 2009, prohlášení uvedené věci za kulturní památku doporučil. „*Objekt vily Františka Horáka je dokladem životního způsobu a prostředí společnosti, zároveň se jedná o projev tvůrčích schopností a práce z různých oborů lidské činnosti. Objekt má svou hodnotu historickou a uměleckou, především v dochovaném původním vybavení domu, ale i v architektonickém pojednání exteriéru stavby.*“

Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, byli o podání návrhu písemně vyrozuměni vlastníci věci navržených na prohlášení za kulturní památku, na to reagovali společným dopisem pan Pavel Tulak a pan František Tulak, ve kterém uvedli, že v celém bytě v prvním nadzemním podlaží domu provedli úpravy tak, aby odpovídaly možnosti bydlení pro vícečlennou rodinu a vyjádřili svůj nesouhlas s případným prohlášením za kulturní památku. Rada města Lomnice nad Popelkou souhlasila se prohlášením za kulturní památku usnesením č. 75/13/R. V souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, bylo účastníkům řízení umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. Žádný z účastníků řízení této možnosti nevyužil.

Po vyhodnocení podkladů dospělo Ministerstvo kultury k závěru, že areál vily čp. 400 v Lomnici nad Popelkou včetně vnitřního vybavení splňuje podmínky ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, pro prohlášení věci za kulturní památku, neboť se jedná o příklad secesní architektury z období před první světovou válkou nezvykle vysoké autenticity a to včetně původního vybavení, osvětlení, ostění a výmalby. Je také důležitým dokladem způsobu bydlení nejvyšší společenské vrstvy v první polovině 20. století, které je důležitým podkladem nejen pro stavebně historická studia, ale především pro poznání dějin každodennosti. V neposlední řadě je objekt dokladem díla architekta F. X. Sandera.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Petra Ulbrichová

vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Zákres umístění kulturní památky vila č.p. 400 v Lomnici nad Popelkou, včetně st.p.č. 44, 1922, 1923 a 2419 a p.p.č. 867/2, vše k.ú. Lomnice nad Popelkou, do kopie katastrální mapy, nedílná součást výroku rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 38878/2013 OPP ze dne 21. 8. 2013.

Fotografie s doplňujícími údaji o movitých kulturních památkách nedílná součást výroku rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 38878/2013 OPP ze dne 21. 8. 2013.

Soubor litinových radiátorů s ventily a kryty

o výšce 70 cm: růžový pokoj 2.NP – 2 ks (15 žeber)

ložnice 2.NP – 1 ks (14 žeber)

Jídelna 2.NP – 1 ks (14 žeber)

kuchyně (původně umístěny v hale) 2.NP – 2 ks (14 žeber)

o výšce 120 cm: koupelna 2. NP – 1 ks (15 žeber)

růžový pokoj 2.NP – 1 ks (10 žeber)

ložnice 2.NP – 1 ks (12 žeber)

salonek (v iluzivním krbu) 1.NP– 1ks (18 žeber)

hala 1. a 2. NP – 1 ks (7 žeber)

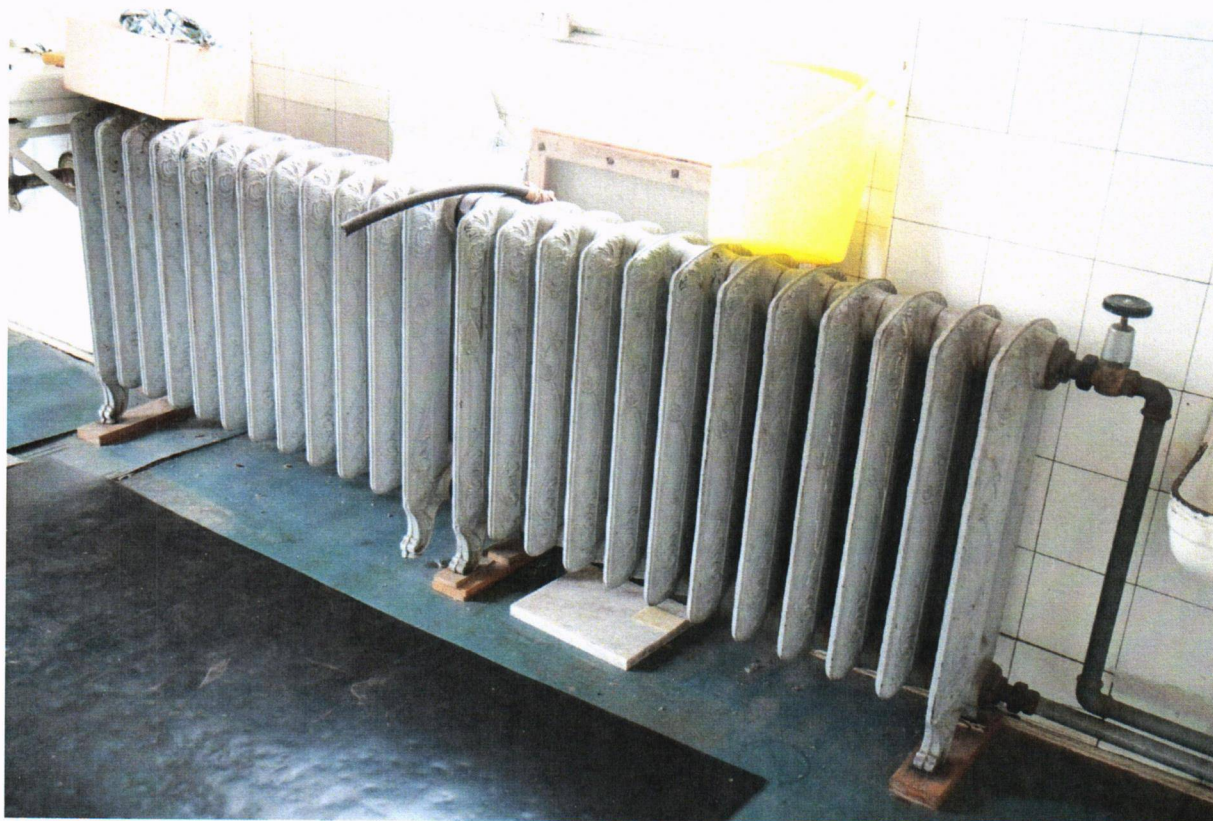
jídelna 2. NP – 1 ks (12 žeber)

bývalý pokoj guvernantky – 1 ks (12 žeber)

bývalý pokoj služby – 1 ks (5 žeber)

uloženy ve sklepě – 2 ks (12 a 8 žeber)

Žebrové radiátory postavené na prohnutých nohách mají dobově obvyklý tvar s reliéfní secesní výzdobou. Bronzové kulaté ventily s posuvnou páčkou pro regulaci dodala firma Jan Štětka, Praha, Královské Vinohrady. Všechny radiátory ve vile byly původně opatřeny kryty, které byly při pozdějších úpravách zčásti odstraněny. V jídelně jsou kryty zakomponovány do výklenku pod okny. Jsou dřevěné bílé jednoduchého tvaru s nenáročnou mřížkou v přední a horní části. Dále zde byl radiátor umístěn do iluzivního krbu, který má jednoduchý obdélný tvar. Jeho orámování je zhotoveno z šedavého mramoru, do kterého byla zasazena bohatě dekorovaná litinová mříž.

nezakrytý radiátor kuchyně 2.NP

Radiátor s krytem ložnice 2. NP (v současnosti již bez krytu)

Iluzivní krb jídelna 2. NP (v současnosti bez mříže)

Kryt topení schodišťová hala 2.NP

Iluzorní krb a radiátor salonek 1. NP

lustr se skleněnými ověsky

rozměry: výška cca 110 cm, průměr v nejširším místě cca 60 cm

umístěním v 2.NP: jídelna

popis: Lustr je uchycen na široké kruhové základně s převýšeným odsazeným prstencem, na nějž navazuje obruč, zdobená oválnými perforovanými terči. Tato část je z kovu. Směrem dolů navazují tři odstupňované soustředné prstence s tyčovými skleněnými ověsky. Lustr je dochován ve velmi dobrém stavu, bez poškození skleněných částí.

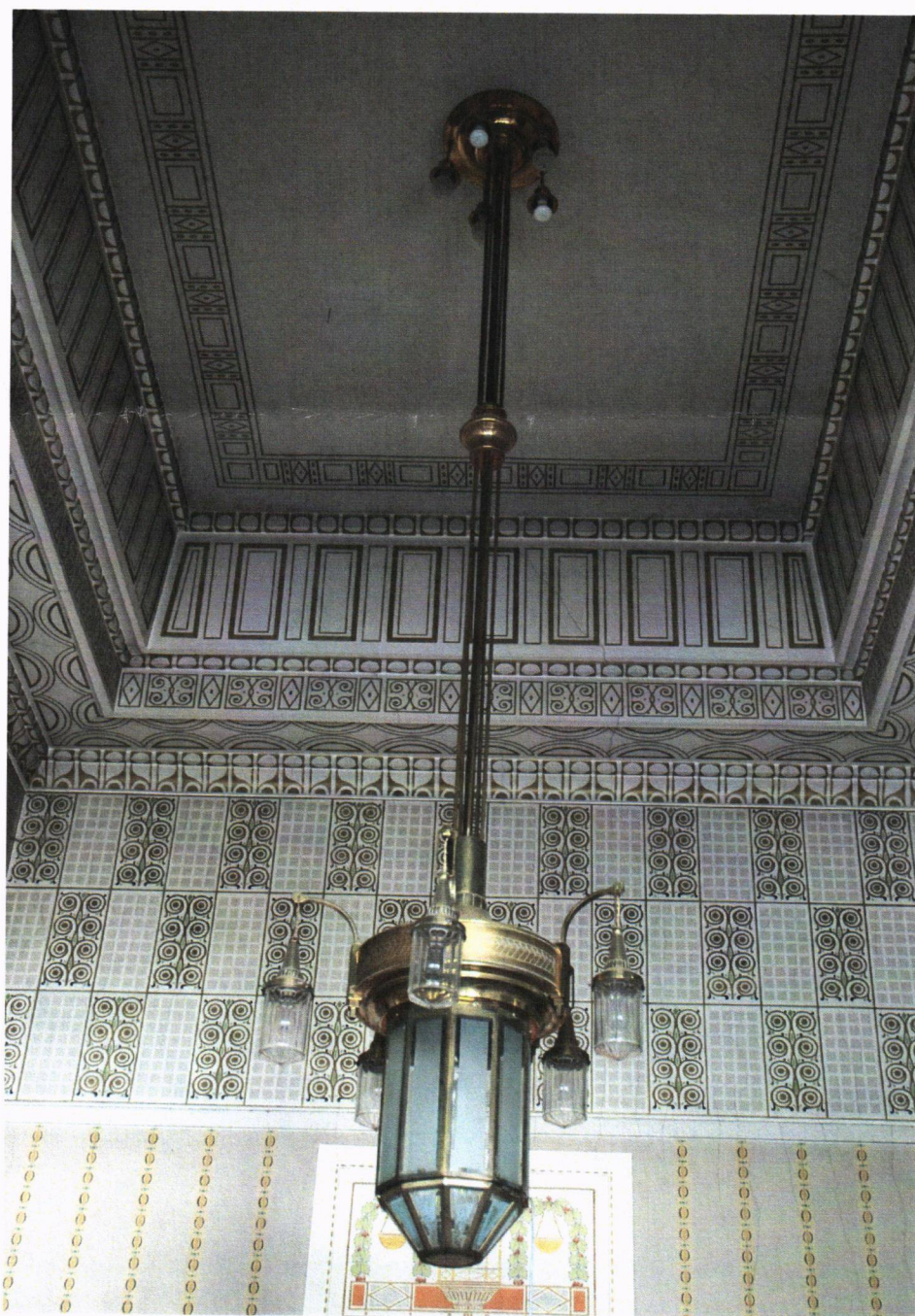

Lustr schodišťové haly

rozměry: výška cca 3,6 m, průměr v nejširším místě 100 cm

umístěním v 2.NP: schodišťová hala vedoucí z 1. NP do 2. NP

popis: Lustr je zavěšen na dlouhé štíhlé tyči, lemované po celé délce čtveřicí dalších subtilnějších vertikál. Střed dřívku je dělený mosazným svorníkem. Horní část lustru u stropu je tvořena kruhovou cylindrickou patkou, z níž jsou spuštěny čtyři drobné konzoly s žárovkami. Vlastní lampa je umístěna na dolním konci nosné tyče, je tvořena plochým mosazným tělem válcového tvaru, po obvodu zdobeného geometrickým vlysem. Z těla lampy vyráží šestice převýšených konzol se skleněnými lucernami. Lucerny mají válcovitý tvar, jsou vertikálně kanelované, zakončené dole do špičky. Vlastní lampa je provedena v kombinaci mosazi a matovaného skla. Má tvar dvanáctistěnu, spodní část se zužuje do tvaru plochého kuželu. Tvar lampy koresponduje se skleněnými lucernami. Jedná se o rozměrný reprezentativní lustr s neobvyklým řešením stropních žárovek, je dochován v dobrém stavu.

Splachovací záchod

rozměry: mísa - 45 x 38 x 50 cm, nádržka na vodu - 25 x 17 x 55 cm

umístěním v 2.NP: toaleta

popis: Záchod je keramický se štíhlou nohou posazenou na osmibokou základnu. Záchodová mísa je opatřena dřevěným prkénkem. Nádržka na vodu umístěná pod stropem je dřevěná posazená na železných poniklovaných konzolách. Od ní je spuštěný kovový řetěz, na který navazuje dřevěné splachovadlo připevněné na kovové tyčce, která je přichycena kovovým držákem ke zdi.

Umyvadlo

rozměry: 50 x 27 x 50 cm

umístěním v 2.NP: toaleta

popis: Umyvadlo je keramické s poniklovaným sifonem hruškovitého tvaru, zachovaným mosazným kohoutem a olověnou vodovodní trubicí.

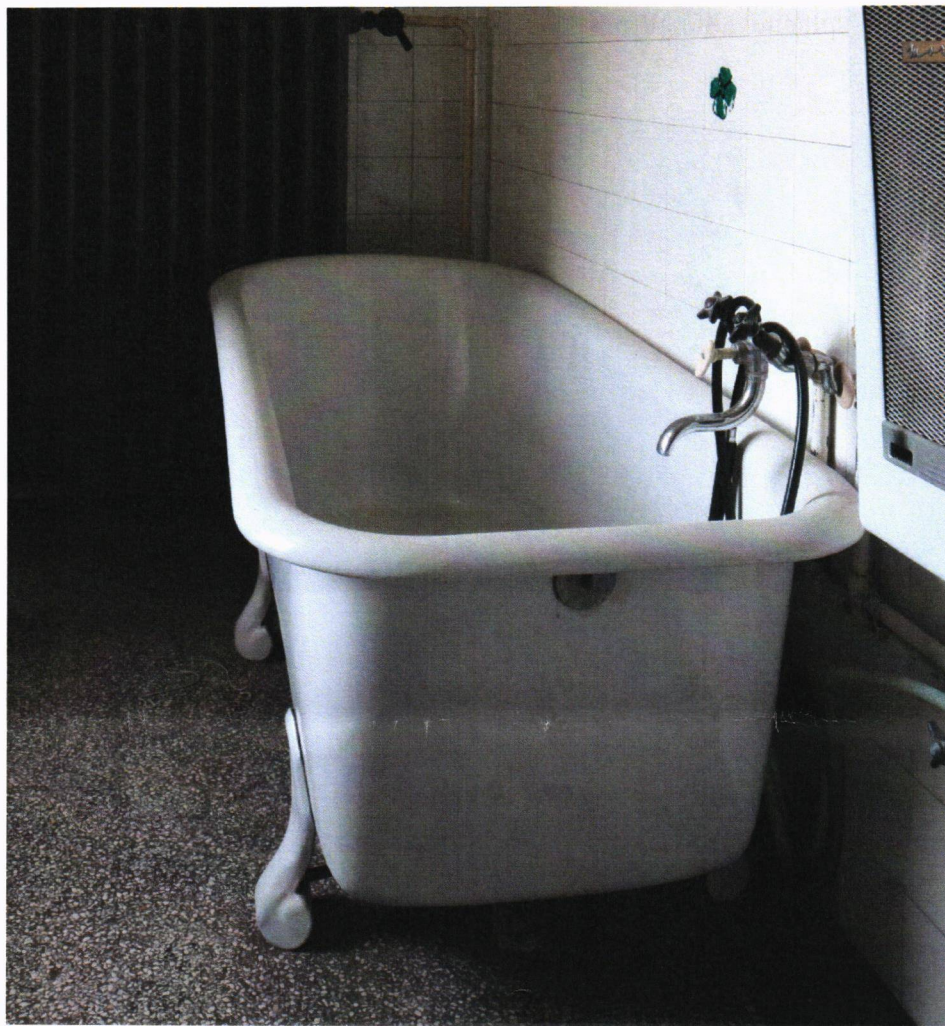

Vana

rozměry: 180 x 80 x 65 cm

umístěním v 2.NP: koupelna

popis: Plechová smaltovaná bílá vana posazená na nohách. Ty jsou v místě napojení na nádobu vějířovitě rozšířené a ve spodní části volutově zahnuté.

Umyvadlo s odkládací poličkou

rozměry: umyvadlo - 65 x 50 x 50 cm, odkládací polička - 60 x 16 cm

umístěním v 2.NP: koupelna

popis: Umyvadlo je keramické s poniklovaným sifonem hruškovitého tvaru a trubkovým madlem. Nad umyvadlem se nachází odkládací polička, která má na poniklovaných konzolkách položenou skleněnou desku, na kterou navazuje trubková ohrádka.

Tyčový držák na ručník

rozměry: 50 x 10 cm

umístěním v 2.NP: koupelna

popis: Otočná poniklovaná tyč s bambulkovým ukončením připevněná na zeď pomocí oválného štítu.

Umyvadlo

rozměry: umyvadlo - 60 x 50 x 45 cm

umístěním v 2.NP: kuchyň

popis: Umyvadlo je keramické poniklovaným sifonem hruškovitého tvaru posazené na kovové konzoly.

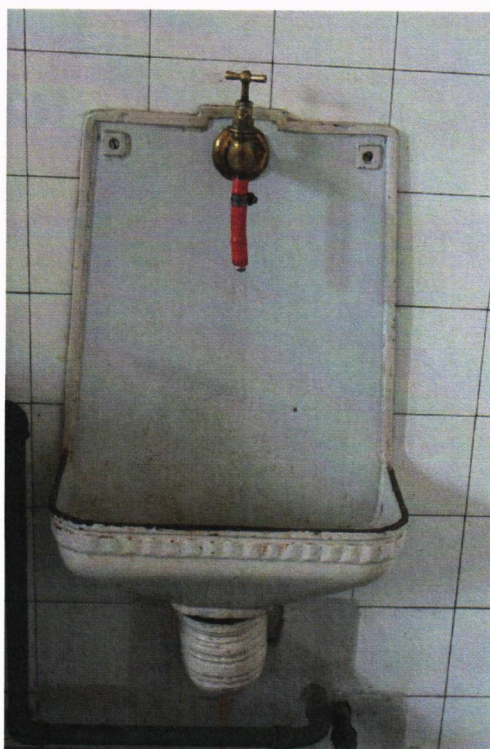

Výlevka

rozměry: umyvadlo - 80 x 45 x 23 cm

umístěním v 2.NP: kuchyně

popis: Výlevka je smaltovaná jednoduchého tvaru se zaoblenými rohy a reliéfní lištou. Horní ochranná deska proti odštíku je obdélná a osazená mosazným kohoutem.

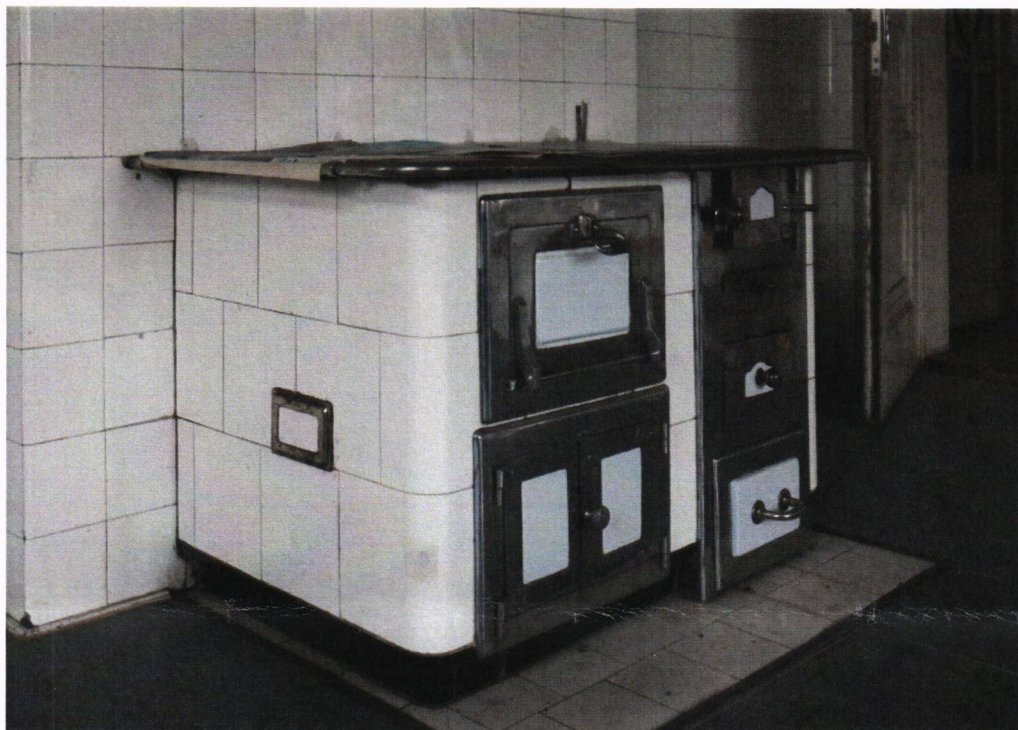

Sporák

rozměry: 72 x 105 x 74 cm

umístěním v 2.NP: kuchyně

popis: Sporák ze 30. let 20. století na tuhá paliva je vystavěn z bílých v rozích zaoblených kachlů. Dvířka obslužných otvorů, trouby na pečení, zásobníku na uhlí a boxu na dřevo jsou provedeny v kombinaci chromu a smaltu. Kolem plátů je chromová lišta, ke které je připevněno trubkové olemování pro sušení a odkládání utěrek apod.

Sporák

rozměry: 72 x 105 x 74 cm

umístěním v suterén: byt správce

popis: Sporák na tuhá paliva z prvního desetiletí 20. století je vystavěn z hnědozelených kachlů se secesním dekorem. Dvířka obslužných otvorů, trouby jsou provedeny v kombinaci chromu a smaltu. Ve spodní části je volný prostor na uskladnění dřeva.